

LLUC 13,6-9

Jesús va afegir aquesta paràbola: “Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n’hi trobà. Llavors digué al qui li menava la vinya: “Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit d’aquesta figuera i no n’hi trobo. Talla-la. Per què ha d’ocupar la terra inútilment?” Ell li respongué: “Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fems, a veure si dóna fruit d’ara endavant. Si no, fes-la tallar”.”

EN EL TEMPS DE JESÚS, molts creien que quan algú moria per una catàstrofe era per culpa dels seus pecats, com si Déu l'hagués castigat. Van explicar a Jesús un d'aquests casos i ell els va respondre que s'equivocaven, però també els va advertir que, enlloc de fixar-se tant en els pecats dels altres, més valia que es penedissin dels seus i es convertissin. El que ens passa en aquest món no és pas un càstig per les nostres obres, però a la fi de la nostra vida tots haurem de respondre d'allò que hem fet o que no hem fet, com la figuera que no donava fruits.

Aquesta paràbola parla del pas del temps: durant tres anys, l'amo de la figuera va anar a buscar els fruits de la figuera i no en va trobar. Quan ja li demanava a l'hortolà que la tallés, aquest encara li va demanar una mica més de temps, una mica més de paciència: "Senyor, deixa-la encara un any més, si no dóna fruit, fes-la tallar." La paciència de l'amo de la figuera ens parla de la paciència de Déu amb nosaltres; el temps que passa és la nostra vida. Déu espera amb paciència els nostres fruits, però el temps de la nostra vida és limitat, després vindrà el judici.

Tots els qui escoltaven a Jesús sabien que quan parlava d'una vinya es referia a tot el poble d'Israel. Per això, aquesta paràbola no s'adreça només als sacerdots o als mestres de la Llei, sinó a tots els israelites i, per extensió, a tot el món. Cadascú de nosaltres és com una figuera de la que el Senyor n'espera un fruit. Les nostres obres són els fruits que Déu espera de nosaltres, i la nostra vida és el temps que tenim per fructificar; si no ho fem, podem acabar tallats com la figuera, separats de Déu.

Convertir-se vol dir canviar de vida, obeir la voluntat de Déu i oferir-li els fruits de les nostres accions. Amb aquesta paràbola Jesús ens anima a convertir-nos i ens adverteix que tenim un temps limitat per fer-ho. Els fruits de les nostres obres són la forma de demostrar la nostra fe; si no hi ha obres, la fe és morta. Déu és pacient i té compassió de nosaltres, però vol veure'ns donar fruits que facin fructificar el seu Regne a la terra.

